

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25104/2023
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Весне Мاستиловић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Калић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5600/22 од 19.01.2023. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5600/22 од 19.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5600/22 од 19.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8254/19 од 02.02.2022. године, која је исправљена решењем тог суда од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за застој и прекид поступка. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде штете по основу неисплаћених износа инвалиднине за период од фебруара 2018. године до априла 2019. године, исплати новчане износе наведене у изреци са законском затезном каматом, наведеним у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 130.875,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршење до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу који се односи на затезну камату на трошкове поступка од дана пресуђења до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 5600/22 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 8254/19 од 02.02.2022. године, исправљену решењем тог суда од 15.09.2022. године, у ставовима другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно члану 404. Закона о парничном поступку, као изузетно дозвољеној.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Сагласно члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете због незаконите обуставе исплате породичне инвалидине тужилци на основу коначног решења надлежног органа тужене којим јој је то право признато. Одлука нижестепених судова је у складу са судском праксом о томе да је основ потраживања тужилце накнада штете, што значи да доспева од тренутка настанка штете на основу члана 186. Закона о облигационим односима. Из наведених разлога, нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиље (износ од 791.336,00 динара), не прелази наведену вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију је одбијен, будући да се не ради о потребном трошку у смислу одредбе члана 154. став 2. ЗПП, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић